

Kniha Daniel — sto dvadsiata

Odhaľovanie prorockých znamení: Pochopenie naplnenia biblických proroctiev

Jeff Pippenger
2024-03-06

Napĺňaniu znamení predstavených slnkom, mesiacom a hviezdami sa historici, priekopníci adventizmu i spisy sestry Whiteovej venovali viac než dostatočne. Niektoré zo znamení, o ktorých hovoril Ježiš, však nie sú také známe ako iné. Len málokto si uvedomuje, že „úzkosť národov“ na „zemi“ mala konkrétne naplnenie. Nie je im jasné, čo predstavuje symbol otrasenia „mocností nebeských“, na rozdiel od otrasenia, ktoré predstavujú mocnosti zeme. A len málo laodicejských adventistov rozumie tomu, že „príchod“ „Syna človeka prichádzajúceho na oblaku“ sa naplnil v dejinách milleritského hnutia.

„Presný deň a hodina Kristovho príchodu neboli zjavené. Spasiteľ povedal svojim učeníkom, že ani on sám nemôže oznámiť hodinu svojho druhého príchodu. Spomenul však určité udalosti, podľa ktorých mohli vedieť, keď sa jeho príchod priblížil. „Budú znamenania,“ povedal, „na slnku a na mesiaci a na hviezdach.“ „Slnko sa zatmie a mesiac nevydá svoje svetlo a hviezdy nebeské budú padať.“ Na zemi, povedal, bude „úzkosť národov v rozpakoch; more a vlnobitie bude hučať; ľudom bude srdce zmierať od strachu a od očakávania toho, čo príde na svet.“

„A uzrú Syna človeka prichádzať na nebeských oblakoch s mocou a veľkou slávou. A pošle svojich anjelov s veľkým hlasom trúby, a zhromaždia jeho vyvolených od štyroch vetrov, od jedného konca nebies až po druhý.“

„Znamenania na slnku, mesiaci a hviezdach sa naplnili. Od toho času sa rozmnožili zemetrasenia, víchrice, prívalové vlny, mor a hlad. Najstrašnejšie skazy spôsobené ohňom a záplavami nasledujú jedna za druhou v rýchlom slede. Hrozné pohromy, ktoré sa odohrávajú z týždňa na týždeň, k nám hovoria naliehavým hlasom výstrahy a vyhlasujú, že koniec je blízko, že sa čoskoro nevyhnutne musí stať niečo veľké a rozhodujúce.“

„Čas milosti už nebude trvať oveľa dlhšie. Teraz Boh odníma zo zeme svoju zadržiavajúcu ruku. Dlho hovoril k mužom a ženám prostredníctvom svojho Svätého Ducha, ale oni neuposlúchli toto volanie. Teraz hovorí k svojmu ľudu i k svetu svojimi súdmi. Čas týchto súdov je časom milosti pre tých, ktorí ešte nemali príležitosť spoznať, čo je pravda. Pán na nich bude hľadiť nežne. Jeho srdce milosrdenstva je dojaté; jeho ruka je stále vystretá, aby zachraňovala. Veľké zástupy budú prijaté do ovčince bezpečia, ktorí v týchto posledných dňoch po prvý raz počujú pravdu.“ Review and Herald, 22. novembra 1906.

Milleritské dejiny sa v posledných dňoch opakujú do posledného písmena. „Znamenania“, ktoré označili príchod a dejiny prvého anjela, sú predobrazom „znamení“, ktoré označujú príchod a dejiny tretieho anjela. Všetky posvätné reformačné hnutia prebiehajú súbežne s hnutím tretieho anjela v posledných dňoch.

„Božie dielo na zemi vykazuje od veku k veku nápadnú podobnosť pri každej veľkej reformácii alebo náboženskom hnutí. Zásady Božieho zaobchádzania s ľuďmi sú vždy tie isté. Významné hnutia súčasnosti majú svoje paralely v hnutiach minulosti a skúsenosť cirkvi v predošlých vekoch obsahuje poučenia veľkej hodnoty pre našu vlastnú dobu.“ Veľký spor, 343.

Dejiny znázornené mocným anjelom z osemnástej kapitoly Zjavenia sú dejinami tretieho anjela a dejiny znázornené tretím anjelom prebiehajú súbežne s dejinami prvého a druhého anjela milleritských dejín.

„Boh dal posolstvám zo Zjavenia 14 ich miesto v prorockej línii a ich dielo sa nemá skončiť až do záveru dejín tejto zeme. Posolstvá prvého a druhého anjela sú pre tento čas stále pravdou a majú prebiehať súbežne s tým, ktoré nasleduje. Tretí anjel ohlasuje svoje varovanie mocným hlasom. ‚Potom,‘ povedal Ján, ‚som videl zostupovať z neba iného anjela, ktorý mal veľkú moc, a zem bola osvietená jeho slávou.‘ V tomto osvietení je spojené svetlo všetkých troch posolstiev.“ The 1888 Materials, 803, 804.

Dielo prvého a druhého anjela, ktoré je rovnobežné s dielom tretieho anjela, je tiež znázornené v podobenstve o desiatich pannách.

„Často sa odvolávam na podobenstvo o desiatich pannách, z ktorých päť bolo múdrych a päť nerozumných. Toto podobenstvo sa naplnilo a ešte sa naplní do poslednej litery, lebo má osobitné uplatnenie pre tento čas a podobne ako posolstvo tretieho anjela sa naplnilo a bude aj naďalej prítomnou pravdou až do skonania času.“ Review and Herald, 19. augusta 1890.

Dejiny predstavené v desiatej kapitole Zjavenia Jána sú predstavené ako sedem hromov a sedem hromov predstavuje udalosti, ktoré sa odohrali počas dejín milleritov, čo boli dejiny posolstiev prvého a druhého anjela. Sedem hromov zároveň predstavuje aj „budúce udalosti“, ktoré nastávajú v posledných dňoch, a naplňajú sa v tom istom „poradí“, ako tomu bolo v dejinách milleritov.

„Osobitné svetlo dané Jánovi, ktoré bolo vyjadrené v siedmich hromoch, bolo načrtnutím udalostí, ktoré sa mali odohrať pod posolstvami prvého a druhého anjela. ...“

„Potom, čo týchto sedem hromov prehovorilo svojimi hlasmi, prichádza k Jánovi, podobne ako k Danielovi vo vzťahu k malej knihe, príkaz: ‚Zapečať to, čo hovorilo sedem hromov.‘ Týka sa to budúcich udalostí, ktoré budú zjavené vo svojom poradí.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, zväzok 7, 971.

Všetky reformačné hnutia prebiehajú navzájom súbežne a majú byť uvedené „riadok za riadkom“, aby objasnili záverečné reformačné hnutie sto štyridsiatich štyroch tisíc. Podobenstvo o desiatich pannách znázorňuje vnútornú skúsenosť Božieho ľudu v milleritickom hnutí a v hnutí sto štyridsiatich štyroch tisíc.

„Podobenstvo o desiatich pannách z Matúša 25 takisto znázorňuje skúsenosť adventného ľudu.“ Veľký spor, 393.

Dielo a poslanstvo milleritov i stoštyridsaťštyritisíc sú znázornené tromi anjelmi zo štrnásťtej kapitoly Zjavenia.

„Mala som vzácné príležitosti získať skúsenosť. Mala som skúsenosť v posolstvách prvého, druhého a tretieho anjela. Anjeli sú predstavení, ako letia prostredkom neba, zvestujúc svetu výstražné posolstvo, ktoré sa bezprostredne týka ľudí žijúcich v posledných dňoch dejín tejto zeme. Nikto nepočuje hlas týchto anjelov, lebo sú symbolom predstavujúcim Boží ľud, ktorý pôsobí v súlade s nebeským vesmírom. Muži a ženy, osvietení Duchom Božím a posvätení pravdou, zvestujú tieto tri posolstvá v ich poradí.“ Life Sketches, 429.

Prorocké udalosti predstavené v desiatej kapitole Zjavenia sú predstavené siedmimi hromami. Tieto udalosti označujú miesto, kde sa božské spája s ľudským. „Znamená“, ktoré Kristus označil v dvadsiatej štvrtej kapitole Matúša, trinásťtej kapitole Marka a dvadsiatej prvej kapitole Lukáša, predstavujú „znamená“, ktoré uviedli Milleritské hnutie, a predstavujú paralelné svedectvo o hnutí sto štyridsaťštyri tisíc. Tých sto štyridsaťštyri tisíc neokúsia smrť, ako to predstavujú Enoch a Eliáš. 11. september 2001, „znamená“, ktoré Kristus označil ako znamenie príchodu poslednej generácie dejín zeme, je uvedené v dvadsiatej prvej kapitole Lukáša. Byť medzi tou skupinou, ktorú predstavovali Enoch a Eliáš, ktorí sú nazývaní sto štyridsaťštyri tisíc, si vyžaduje, aby bolo rozpoznané „znamená“ i všetko, čo predstavuje.

Potom, čo Ježiš viedol svojich učeníkov dejinami „znamení“, ktoré uviedli milleritské hnutie, zopakoval a rozvinul svoje historické svedectvo tým, že zahrnul podobenstvo, ktoré znázorňovalo tie isté dejiny.

A povedal im podobenstvo: Hľa, figovník a všetky stromy. Keď už pučia, sami od seba vidíte a poznávate, že leto je už blízko. Tak aj vy, keď uvidíte, že sa tieto veci dejú, vedzte, že Božie kráľovstvo je blízko. Veru vám hovorím: Toto pokolenie sa nepominie, kým sa všetko nenaplní. Nebo a zem sa pomínú, ale moje slová sa nepomínú. Lukáš 21:29–33.

Ježiš začína podobenstvo tým, že rozlišuje medzi „figovníkom“ v jednotnom čísle a „všetkými stromami“. „Figovník“ predstavuje zmluvný ľud, ktorým je v posledných dňoch laodicejský adventizmus, vyznávajúci, že je ostatným Božím ľudom. Ostatné „stromy“ predstavovali pohanov.

„Všimnite si prekliatie figovníka, ktorý predstavuje židovský národ, pokrytý listami vyznania, no nenachádza sa na ňom nijaké ovocie. Kliatba je vyslovená nad figovníkom, ktorý predstavuje mravnú, mysliacu, živú bytosť, prekliatu Bohom, žijúcu, ako žili Židia štyridsať rokov po tejto udalosti, a predsa mŕtvu. Všimnite si, že ostatné stromy, predstavujúce pohanov, neboli pokryté listím. Boli bez listia a nijako sa nepredstierali, že poznajú Boha. Ich čas prinášania ovocia ešte neprišiel.“ Special Testimonies for Ministers and Workers, number 7, 59–61.

Laodicejský adventizmus v posledných dňoch je prekliaty, lebo hoci vyznáva, že je ostatkom Božieho ľudu, jeho vyznanie je bez ovocia. Ježiš v danom úseku uvádza dva vzájomne prepojené, no odlišné body. Označuje rozdiel medzi vyznávajúcim Božím ľudom a pohanmi, ktorí nevyznávajú, že zachovávajú Boží zákon, ani nemajú Dar prorocstva, ktoré sú znakmi ostatku posledných dní a ktoré laodicejský adventizmus vyznáva, že zachováva. Listy v posledných dňoch

predstavujú nárokové vyznanie, že ide o ostatok označený Jánom v knihe Zjavenie.

„Pohanský svet predstavovali figovníky bez listia a bez ovocia. Pohania boli rovnako ako Židia bezbožní, no netvrdili, že požívajú Božiu priazeň. Nevystatovali sa vyvýšenou duchovnosťou. Vo všetkých ohľadoch boli slepí voči cestám a dielam Božím. U nich ešte neprišiel čas fig. Stále ešte očakávali deň, ktorý im prinesie svetlo a nádej.“ Signs of the Times, 15. februára 1899.

Rozlíšenie medzi figovníkom a ostatnými stromami dostalo od Krista ešte jedno ďalšie rozlíšenie. Čas, keď mali pučať figovníky, sa líšil od času, keď mali pučať stromy pohanov. V posledných dňoch „sú cirkvám dané dve odlišné volania“ a prvý hlas anjela zo Zjavenia, osemnástej kapitoly, označuje čas, keď malo dôjsť k vypučaniu pre sto štyridsaťštyri tisíc. „Druhý hlas“ Zjavenia osemnásť predstavuje čas, keď mali vypučať ostatné stromy.

V Kristových dňoch boli Židia figovníkom, pohania boli ostatnými stromami. V milleritickej histórii boli protestanti figovníkom a milleriti boli ostatnými stromami. V posledných dňoch je laodicejský adventizmus neplodným figovníkom, ktorý je odstránený z Jeruzalema (vinice), a sto štyridsaťštyri tisíc sú figovníky, ktoré prinášajú ovocie. Ostatné Božie deti, ktoré sú ešte stále v Babylone, sú predstavené ako pohania.

„Pohan“, podľa definície, je „cudzinec“. Pohanské stromy sú v čase, keď figovník pučí a ožíva, v stave pokoja (mŕtve), bez pukov a bez ovocia. Strom v stave pokoja je suchý strom, a keď budú pohania druhým hlasom z osemnástej kapitoly Zjavenia povolaní, aby vyšli z Babylonu, vtedy sa rozhodnú zachovávať sobotu siedmeho dňa a vstúpia do zmluvy s Pánom.

Nech syn cudzozemca, ktorý sa pripojil k Hospodinovi, nehovorí: Hospodin ma veru úplne odlúčil od svojho ľudu. Ani komorník nech nehovorí: Hľa, ja som suchý strom. Lebo takto hovorí Hospodin komorníkom, ktorí zachovávajú moje soboty, vyvolia si to, v čom mám záľubu, a pevne sa pridávajú mojej zmluvy: Aj im dám vo svojom dome a medzi svojimi múrmi miesto a meno lepšie než synom a dcéram; dám im večné meno, ktoré nebude vyhladené. A synov cudzozemca, ktorí sa pripájajú k Hospodinovi, aby mu slúžili a milovali meno Hospodinovo, aby boli jeho služobníkmi, každého, kto zachováva sobotu, aby ju neznesvätil, a pevne sa pridáva mojej zmluvy, aj tých privediem na svoj svätý vrch a obveselím ich vo svojom dome modlitby; ich zápalné obete i ich obete budú prijaté na mojom oltári; lebo môj dom sa bude nazývať domom modlitby pre všetky národy. Izaiáš 56:3–7.

Cudzinec je „pohan“ a „druhý hlas“ ich vyzýva, aby vyšli z Babylonu, a sú privedení na svätý vrch Boží; vtedy to bude Jeho „svätý“ vrch, lebo pšenica a kúkol budú oddelené skúšobným procesom znázorneným v dejinách „prvého hlasu“. Keď v posledných dňoch prídu na vrch Hospodinov, pohania už viac nebudú cudzincami ani suchými stromami.

Slnko a mesiac sa zatmejú a hviezdy odopnú svoj jas. Hospodin zareve zo Siona a vydá svoj hlas z Jeruzalema; nebesia i zem sa budú chvieť. Ale Hospodin bude nádejou svojho ľudu a silou synov Izraela. A tak poznáte, že ja som Hospodin, váš Boh, prebývajúcí na Sione, na mojom svätom vrchu. Vtedy bude Jeruzalem svätý a cudzinci ním už viac nebudú prechádzať. Joel 3:15–17.

Začatie dejín, v ktorých „druhý hlas“ volá Božie iné stádo von z Babylona, má „znamená“, ktoré boli predobrazené znameniami milleritského hnutia. V Matúšovi v dvadsiatej štvrtej kapitole, v Markovi v trinástej kapitole a v Lukášovi v dvadsiatej prvej kapitole je predložené Kristovo svedectvo, ktoré zvažujeme. V každom z týchto troch svedectiev je jedným z určených „znamení“ to, že nebeské moci budú otrasené, no v Joelovom zobrazení „znamení“, ktoré určujú čas, keď bude Jeruzalem „svätý“, sa budú otriasať „nebesia i zem“.

Joel označuje dokonalé naplnenie predpovedaných „znamení“, ktoré sa dejú, keď je Jeruzalem svätý. Ten čas nastáva, keď Pán odstránil hriechy zo sto štyridsaťštyritisíc a cirkev Laodicey prešla do hnutia Filadelfie. Vtedy sa šieste hnutie (Filadelfia) stáva ôsmym hnutím (Filadelfia), ktoré je zo siedmich cirkví. Vtedy sa bojujúca cirkev stáva víťaznou cirkvou. Bojujúca cirkev je označenie pre Božiu cirkev, ktorá sa skladá z pšenice a kúkoľ'a. Víťazná cirkev je Božím svätým vrchom, ktorý je „svätý“ a „už cez ňu viac neprejde nijaký cudzinec.“

Uvedenie vztýčenej zástavy, ktorou je Cirkvi víťazná, ktorá je „ôsma, a predsa je zo siedmich“, čo je stav, keď je Jeruzalem „svätý“, je sprevádzané „znameniami“. Aby Ježiš poskytol svojmu ľudu orientačný bod na rozpoznanie „znamení“ života alebo smrti, ktoré označuje zapečatenie sto štyridsiatich štyroch tisícov, použil stromy a prirodzený cyklus života stromu, aby vyučil nanajvyš dôležité ponaučenie.

„Kristus prikázal svojmu ľudu, aby bdeli nad znameniami Jeho príchodu a radovali sa, keď uvidia znamenia svojho prichádzajúceho Kráľa. ‚Keď sa toto začne diať, vzpriamte sa a pozdvihnite svoje hlavy, lebo sa približuje vaše vykúpenie.‘ Poukázal svojim nasledovníkom na pučiace stromy jari a povedal: ‚Keď už pučia, sami od seba vidíte a poznávate, že leto je už blízko. Tak aj vy, keď uvidíte, že sa toto deje, vedzte, že kráľovstvo Božie je blízko.‘ Lukáš 21,28.30.31.“ Veľký spor, 308.

Keď stromy na jar začínajú pučať, leto je blízko.

Žatva sa pominula, leto sa skončilo, a my nie sme spasení. Jeremiáš 8,20.

Pučiace stromy naznačujú, že je jar, a potom vieme, že leto je blízko; a práve v lete sa zhromažďuje žatva.

Nepriateľ, ktorý ich zasial, je diabol; žatva je koniec sveta; a ženci sú anjeli. Matúš 13,39.

Žatva je na konci sveta. Keď stromy začnú pučať, máte vedieť, že koniec sveta je bezprostredný.

„Nesmieme dopustiť, aby jeden výrok Spasiteľa rušil iný. Hoci nikto nepozná deň ani hodinu Jeho príchodu, sme poučení a je od nás požadované, aby sme vedeli, keď je blízko. Ďalej sme učení, že nevšimáť si Jeho varovanie a odmietať alebo zanedbávať poznať, keď je Jeho príchod blízko, bude pre nás rovnako osudné, ako to bolo pre tých, ktorí žili v Noachových dňoch a nevedeli, kedy príde potopa.“ The Great Controversy, 371.

V ďalšom článku budeme pokračovať v štúdiu dvadsiatej prvej kapitoly Lukášovho evanjelia.

„Videla som, že pozemské mocnosti sú teraz otrasané a že udalosti prichádzajú v určenom poradí. Vojna a chýry o vojne, meč, hlad a mor sú tým prvým, čo otriasa mocnosťami zeme;

potom hlas Boží otrasie slnkom, mesiacom i hviezdami, a aj touto zemou. Videla som, že otrasenie mocností v Európe nie je, ako niektorí učia, otrasením nebeských mocností, ale je to otrasenie rozhnevaných národov.“ Early Writings, 41.